

פק, ראשי המישטרה ושירותי הביטחון התקבצו בהמוניהם תחת כנפיה של התנועה החדשה כאפרוחים החוסים בצל הרטנוגות. שום עונש כלכלי אינו צפוי מידי השלטון, שהרי ראשי המשק מצטריפים בגלוי לתנועה החדשה.

אם כן, מדוע מצניעים נותני הכסף את עצמם? מדוע כאים הכריזים לאור הזרקורים, בעוד שהכסף זורם במחשך?

יכולות להיות לזה רק שתי סיבות. האחת, המודקרת לעין, היא שהכסף הוא בחלקו הגדול שחור. התנועה עצמה הכריזה שאינה מקבלת כספים מתאגידים, ואף החזירה לחבריה תרומות קטנות שהיו תחומות בידי חברות בע"מ. (אילו נהגה

הפגינה עובדיו לפני משרדי ד"ש, מפני שסירב לנהל עימם משאומתן. פחות צנוע מנהיג בולט אחר של התנועה: האלוף (מיל.) אברהם ("ציט"ה). בוצר, מנהל נמלה-הנפט באשקלון, האדם שגייס המוני שוטרים כדי לדכא שביתה של עובדיו, והכניסם לבית-הסוהר.

האלוף (מיל.) מאיר עמית היה, כמנכ"ל כור, אחד המעבידים הגדולים ביותר בי ארץ, ודיעותיו על הצורך במישטר של חוק וסדר בענייני-עבודה ידועות.

אפשר לעבור על הרשימות שיפורסמו, ולמצוא בהן דמויות מפתח מעולם הכנקאות והכימיה, הקבליים והתעשייה. יש ביניהם פה-ושם אנשי שים מתקדמים, כמו סמך ורטהיימר שי נקלעו לחבורה זו כימעט במקרה. הם טובים לקישוט, ועל כן הם מובלטים, כי שעה שאחרים מצטניעים.

אך מובן שהרשימה המעניינת באמת אינה זו המתפרסמת ברבים. מה שמת-

יש להם תקציב כזה גדול למערכת הבחירות - מניין הוא בא?

פרסם הוא דקורציה — אוסף מעניין, קצת משעשע, קצת פאתטי, של אנשים טובים ולא-כליכך טובים, חלקם רודפריכסא מי אוכזבים, חלקם אידיאליסטים מתוסכלים, רבים מהם נישמות טובות הצמאות באמת לתיקונה חדשה.

אלא שרשימה זו אינה חשובה כלל. חשובה הרשימה האחרת, זו של א פורסמה — רשימת נותני המיליונים הרוצים בעילום-שם.

כאשר עקרת-בית קונה קופסת-שימור רים בחנות, היא מעינת היטב בתווית המורה מה יש בקופסה. מי שקונה סחורה מילגנתי, בייחוד כשהיא חדשה בשוק, מוטב לו שיבחנו היטב את טיבה.

הוא יכיר לעיין במצעה. למרבה הצער, אין ערך רב לבחינה זו, שהרי אין בוחר בכול וכול כלל לאמת את אמיתות הדברים. מילגנה חדשה יכולה להבטיח הכל, מבלי שתצטרך להוכיח מה עשתה לגבי אותם נושאים בעבר. לגבי ד"ש שווה בחינה זו עוד פחות, כי אין לה ביכלל מצע הראוי לשמו, והיא מט-תפקת בפירסום מיסאלית כוללניות חסינות, תוך התחמקות מכל הנושאים השנויים במחלוקת אמיתית.

יכול הבוחר להסתכל בהרכב הכריזים אישיו של צמרת התנועה.

זוהי בחינה מעשית יותר, אך גם היא חלקית בלבד. שהרי ייתכן מאד שהאנשי שים הקובעים באמת אינם מופיעים ברשימות הגלויות. בכל-זאת, כאשר תגיש ד"ש את רשימת-המועמדים שלה לכנסת, תהיה הרשימה דאוייה לבדיקה מדוקדקת מאד. כמה אליהו יופיעו בה? ודוקדק ישתבץ בה טיפוס כמו שמואל תמיר?

אך מכל המובחנים, החשוב והאמיתי ביותר הוא מובחן הכסף. בפוליטיקה ניתן לומר: "גדה לי מניין בא הכסף שלך, ואדע מי אתה."

לגבי ד"ש זוהי הבחינה הקובעת. אך התנועה מסתירה בקפדנות את העובדה המכרעת הזאת. וכמו שאומרים בעולם העיתוני נות: "חוסרת-שוכה הוא, לעיתים קרובות, התשובה הטובה ביותר." (הכתבה הבאה בסידרה זו: "מסע הפיראטים.")

בשטח האחד הזה. השבוע פירסמה התנועה מודעות-ענק יקרות כדי לגנות את הסכמת הממשלה להתאים את שכר עובדיה למציאות האינפלציונית.

אם תהווה התנועה את לשון-המאזניים למחרת הבחירות, יוכלו הבוסים האמרי-תיים שלה — אלה שנתנו את הכסף — לבחור בין שתי אפשרויות מפתות:

● **לקיים את מישטר המערך, בתנאי שהממשלה תנקוט מדיניות של ידי-ברזד ביחסיה-עבודה.**

אם תקבל ד"ש בקואליציה כזאת, למשל את תיקי המישפטים, האוצר, המיסחר והתעשייה או העבודה, היא תוכל להקים סניף-אף בוררות-החובה ולשנות את חלוקת ההכנסה הלאומית לטובת שיכבת העלית.

(הל"ע, שנהגו בעבר מתמיכת החוגים האלה, הכויבו. הם לא הצליחו לממש את דרישתם להקמת בוררות-החובה, ועל כן הם ננטשים עתה על-ידי בעליה-מאה.)

● **להקים שלטון של הלוכה, הדתיים וד"ש — שכו תוכה ד"ש בתקיים השוטטים על מערכות הי משק והעבודה, תמורת מסירת מדיניות-החוק לחרות ומדיניות-הכפיים לדתיים.**

ייתכן מאד שבעליה-החוק יעדיפו את הר אפשרות הראשונה, שתמנע עימות עם ההסתדרות ושתתום את המערך למטרותיהם. אך הדבר אינו בטוח כלל וכלל.

זועדון האדונים

עז רקע אפשרויות אלה, כדאי לבחון מחדש את ההרכב האישי של צמרת התנועה. שהוא גלוי הרבה יותר מאשר מקורות-המימון שלה.

אחד המצטרפים הראשונים היה דן טול-קובסקי, האלוף (מיל.) אינו רק איש לאומני יוצני ("ד"ר סטריינג'לאב עם שפם בריטי", כפי שהגדירו אחד ממכריו) אלא גם בעל עמדה בכירה באימפריה הכלכלית של בנק דיסקונט.

תנאים אולטימטיביים לקבלת השלטון. ייתכן שלשם כך לא תצטרך אף לנחול ניצחון כמותי גדול בקלפי. עשרה מנדטים טים יכולים להספיק, אם שאר המנדטים יהיו מחולקים בצורה הנכונה בין הגושים הגדולים.

שיכבה של אליהו, החולשת עי עמדת-יכוח כזאת, תהיה זו הזדמנות של פו, פשוטו כמשמעו — או עשרים מיליונים, אלא מיזארי-רים.

כיצד? ייגאל ידן מספר לציבור שהוא יעמיד תנאי-בל-יעבור להצטרפותו לכל קואליציה אפשרית: שינוי שיטת הבחירות.

אולם ניתן להניח, כי את אליהו-ההון האלמוניים מעניינת שיטת-הבחירות כק-ליפת-השום.

מה יעניין אותם? **יעניין אותם שיושם סוף-סוף קץ ל"אנארכיה ביחסיה-עבודה".** יש יוקם "מישטר של סדר-ומישפעות" כמשק. שהממשלה הבאה תפעל די מען "מוסרי-עבודה גבוה", ותעמוד איתנה מוד, "דרישות-שכר בלתי-מוצדקות". שתהיה מנהיגות חזי קה" בשטח הכלכלי. שתקום, קוי דמיכה, "בוררות-חובה" שתשים קץ ל"הפקרות" של תביעות-שכר ושביתות.

במילים פשוטות: איסור שביתות, הפ-עלת בתייה-מישפט והמישטרה נגד שוב-תים, קביעת השכר על-ידי גופים שיל-טוניים, ביטול "תוספת-היוקר הגורמת לי-אינפלציה" ועוד.

כינון מישטר כזה יחסוך למעיי בורים הרבה מיליארדים של לירות בשנה. כדי להשיגו, יהיה כל מעבור נורמלי מוכן להשקיע קצת כסף.

בשבוע האחרון הכריזה התנועה, ריש-מית, כי גנזה גליון של הביטאון הרישי מי שלה, מפני שהכל מאמר אשר הטיל ספק ביכולת המעשית לאכוף חוק של בוררות-חובה. נאמר שמאמר זה, נוגד את עקרונות התנועה.

משמע שהתנועה, שאין לה עקרונות מפורשים כימעט בשום שטח שהוא, יש עקרונות ברורים מאד ומוצדקים מאד

אחרת, היתה מאבדת את זכותה לקבל מקופת המדינה, אחרי הבחירות, סכום של 600 אלף לירות עבור כל חבר-כנסת שייבחר משורתיה — ולמרות כל הדרי-בורים הרמים, אין התנועה מוכנה, כנראה, לוותר על מיליונים אלה.)

אם כן, יש להניח כי תרומות הענק כאות מחשבות פרטיים. כמה אנשים בארץ יכולים לתת, כתרומה, תצימוליון לירות מכסף פרטי, אחרי ששילמו מס-אמת?

זוהי סיבה טובה לדיסקרטיות — ואם היא נכונה, היתה מטילה צל גדול על תנועה הלוחמת לטהרה-המידות ולהיסול-השחיתות במדינה.

אך אינו סביר שזוהי הסיבה היחידה, או אפילו העיקרית, לתעי-לומת המימון של ד"ש.

אני חוזר לבית-ארמה. **אני חושש כי המיליונים הזורי-מום ד"ש כלל אינם בגדר "תרומה", כמובן המקובל של המילה, אלא בגדר השקעה.**

אנשי-עסקים ממולחים משקיעים כסף כבד, כאשר הם מצפים לרווחים כבדים. האם כדאי לקבוצה כלשהי — למשל, לקונסורציום של אליהו — להשקיע עשרה מיליונים, בתנועה פוליטית חדשה?

ואם כן — לשם מה?

שילטון יד-הברזל

בכתבה הראשונה בסידרה זו נבדקו הסיכויים שתנועת ד"ש תצטרף ל-אחד משני הגושים הגדולים, כדי להשר-תתף בקואליציה החדשה.

אנשי ד"ש מצפים בגלוי לכך שיהיו לשון-המאזניים בנכנס שתיבה. כפי שי-אמר זאת הפרופסור ייגאל ידן עצמו, באחד מתשדירי-השירות האחרונים שלו בכללי-התיקורת הממלכתיים: "אייאפשר יהיה להקים קואליציה בלעדיו?"

למחרת הבחירות עשויה תנועת ד"ש למצוא את עצמה במצב שבו תוכל לא רק להכריע בין ממשלה בראשות המערך לבין ממשלה של הליכוד, אלא גם להכרי-תבין לכל אחד משני הגושים הגדולים